

Sonja Albrink (CD):

I CD kan vi ikke støtte det foreliggende forslag, som er et miniforlig mellem SF og Enhedslisten og regeringen i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger. I CD er vi ikke enige i den måde, finansieringen fremskaffes på ved uændret personfradrag i år 2001. Vi mener i CD, at man burde have forhandlet finansieringen som led i de store finanslovforhandlinger og ikke som et lille miniforlig med blot to af Folketingets partier. Og derfor kan vi som sagt ikke støtte det foreliggende forslag.

Frank Aaen (EL):

Det forslag, der er til behandling, drejer sig – som andre har nævnt – om finansieringen af ældrepakken, nedsættelsen af a-kasse-kontingentet og andre forbedringer.

Der har været en stor debat, kan jeg forstå – også før jeg nåede tilbage i salen fra andre gøremål – om retfærdigheden i finansieringen af ældrepakken. Selvfølgelig havde vi da gerne finansieret den på en anden måde, og jeg har forstået, at der har været et tilbud til Venstre om, at vi i stedet for det her skulle have hævet topskatten i fællesskab og på den måde taget pengene der, hvor der er mest. Det skal jeg lige vende kort tilbage til:

Det kunne ikke lade sig gøre. Regeringen kom med et andet forslag til finansieringen, og vi stod i den situation – der var bl.a. to af vores krav, vi havde kørt frem over en lang periode, nemlig en forbedring for de pensionister, der har mindst, og nedsættelse af a-kasse-kontingentet – om vi skulle gribe til muligheden for at få de to for os meget vigtige problemer løst og så gå ind i at drøfte en anden form for finansiering. Og dér vil jeg sige, at det, vi har fundet frem til, slet ikke er så ringe, som det er blevet gjort til i pressen.

Den danske velfærd er finansieret over skatter og afgifter, og skatter og afgifter betales af alle indkomster i et eller andet omfang, høj som lav indkomst. Her går vi faktisk ind og siger i udgangspunktet, at vi tager en beskatning af alle indkomster, men friholder en meget, meget stor del af lave indkomster. Vi friholder alle pensionister, der får pensionstillæg, altså dem med mindst indtægt. Vi friholder lærlingene. Vi friholder alle på kontanthjælp. Vi friholder på den måde, at vi nedsætter a-kasse-kontingentet for alle dem, der er medlem af en a-kasse. Og så friholder vi – tak til ministeren for supplemen-

ter – også alle de uddannelsessøgende, der modtager SU.

Hvis man sammenligner med, hvordan vi normalt kræver skat op, er vi jo langt bredere ude i opkrævningen og opkræver hos en lang række af de grupper, jeg lige har nævnt her, men her har vi altså skruet tingene sådan sammen, at vi friholder grupper, som vi ikke synes skulle deltage i finansieringen her.

Der er stadig væk nogle tilbage, hvor vi kan sige, at hvis vi tog dén lille gruppe ud og dén lille gruppe ud og dén lille gruppe ud, så ville vi gerne have friholdt dem også, hvis vi havde kunnet finde teknikken til det.

Men så er det, at jeg godt lige vil vende tilbage til topskatten. For lad os så sige, at vi var kommet igennem med kravet om at hæve topskatten, er det så sådan, at man ikke kunne have fundet nogle grupper, man ikke ville have ramt? Nej, det kan man sagtens. Man kan gå ud og finde den enlige forsørger, der tjener 300.000 kr., som har en syg ægtefælle og to børn. Dér vil vi også nok sige: Nej, det var ikke lige dér, pengene skulle være taget.

Sådan er vort skattesystem jo. Det er nogle generelle regler, men menneskene i samfundet er utrolig forskellige, og derfor vil man, lige meget hvad man gør, komme til at sige, når man går ud og kigger: Hov, det ville vi helst ikke have gjort. Men det er lige præcis noget af det, vores skattesystem lider af, nemlig et forsøg på at lave millimeterretfærdighed i alle ender og kanter. Og så er det faktisk sådan, at man kommer ud og laver noget, der er fuldstændig umuligt.

Derfor tror jeg, at man må sige: Er der så nogle mennesker her, vi har taget lidt fra, og som vi ikke burde have taget fra, jamen så må vi se, om vi ikke på andre områder kan gennemføre nogle forbedringer for dem. For det er den måde, som vores velfærd er skruet sammen på. Vi har en solidarisk finansiering, hvor man går ud og siger: Vi bruger pengene til forskellige grupper og formål i samfundet, som vi mener har brug for hjælp.

Så skal jeg lige sige, at vi er meget tilfredse med, at vi har fået de forbedringer for pensionisterne. Der er et par andre forbedringer, der også er ganske udmærkede.

Jeg vil lige kort nævne a-kasse-kontingentet, og hvorfor vi var så meget optaget af at få det nedsat. Det er vi ikke mindst, fordi a-kasse-kontingentet over årene er mere end fordoblet i nutidspriser. I det hele taget er udgiften for ar-